

Kazatel: Josef Hurta

Písňe: 131, 256, 320, 127

Čtení: Fil 3, 1 – 11

Text: Mk 10, 17 – 22

Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, a poklekl před ním a ptal se ho: "Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?" Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Příkázání znáš: Nezapíšeš, nezvizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!" On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí." Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: "Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!"

Ježíš by byl už málem odešel, když tu k němu v poslední chvíli dobíhá udýchaný člověk: „Ještě že jsem tě, Pane, zastihl, než odejdeš! Víš, já vůbec nestíhám. Já se snažím všechno zvládnout, všechno splnit, všechno udělat a udělat to dobře, mám celý seznam úkolů, co ještě mám stihnout, ale vůbec to nestíhám! Prostě nevím, kam dřív skočit! Obdivuji tě, jak ty všechno zvládáš, jak jsi v pohodě, tolik uzdravených, všechna ta kázání, kde chodíš na ty skvělé myšlenky, ty jsi fakt dobrý, prostě mistr nad mistry, chtěl bych být taky tak dobrý jako ty, ale nedaří se mi to, řekni, co mám dělat, abych si zajistil věčnou slávu a nesmrtelnost jako ty?“

Ježíš se na toho hektického udýchaného muže podíval a říká: „Kdo myslíš, že je tady dobrý? To bys musel být Bůh, ten jediný je dobrý a dokonalý! Chceš si hrát na Pána Boha? Nikdo přece není ve všem dobrý, to je nesmysl. Chtít si hrát na pana dokonalého, to je hra na Boha. Ale to je zároveň to satanské pokušení už z ráje, že budete jako bohové, dokonalí, ve všem perfektní a prostě dobří. Ale jestli chceš i o sobě říkat: „Jsem fakt dobrý! Zvládnul jsem to!“, no tak potom běž a snaž se dodržovat všechna příkázání: „Nezapíšeš, nezvizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku...“ „Mistře!“ přerušil ho ten muž: „To všechno jsem už od mládí dodržoval! Byl jsem vychovaný přísně, chodil jsem poctivě do synagogy, ačkoliv to bylo někdy se zaťatými zuby, nechtělo se mi vstávat na bohoslužby, ale zvládnul jsem to! Pochopitelně jsem ani nikdy nikoho nezabil. Nikdy jsem nic neukradl, to by mi svědomí nedalo, a dokonce jsem zvládnul i nezvizoložit. Ale pořád nemám pocit, že by to stačilo. Pořád se necítím být dokonalý. Pán Bůh přece oceňuje dokonalost, nemám pravdu?“

V bibli je napsáno, že Ježíš se na toho člověka podíval s láskou. Neměl před sebou žádného lehkomyšlného darebáka, ale poctivce, který chtěl dostat všem požadavkům, které na něj byly už od mládí kladeny. Možná mu už jako dítěti rodiče říkali: „Musíš mít samé jedničky, jinak žádná zmrzlina nebude.“ Možná nikdy nebyli spokojeni s jeho prací, vždycky po něm něco upravovali a dávali mu tak najevo, že není dost dobrý. Možná už jako dítě slyšel: „Když budeš poslušný, budeme tě mít rádi.“ A tak se od dětství snažil dělat všechno perfektně, aby získal pocit, že ho má někdo rád. Ale toho pocitu nikdy nedosáhl, protože vždycky mu ještě něco k dokonalosti chybělo.

Ježíš se na něj podíval s láskou. Že by ho měl Ježíš rád i takto nedokonalého? Ježíš mu dal najevo, že ho má rád takového, jaký je. Ale chce-li jít cestou dokonalosti, pak samozřejmě může. A proto Ježíš dotahuje jeho způsob myšlení ad absurdum: „Chceš-li být dokonalý, pak už stačí jen drobný krůček. Jen jedno ti ještě schází: Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“

Po těch slovech ten muž svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku, kterého se nebyl schopen vzdát. I sami učedníci jsou z Ježíšovy odpovědi rozpačití. Má-li Ježíš

tak maximalistické nároky, kdo v takovém případě může být spasen? A Ježíš jejich obavy jen potvrzuje. Říká: „Máte pravdu. Je to skutečně nemožné. Tedy aspoň u lidí. To lidé kladou na sebe takové nároky, že pak nikdy nemůžou být spokojeni a šťastní. Ale u Boha to možné je. Bůh svou lásku k člověku nepodmiňuje dokonalostí, nepodmiňuje naše spasení lidskou bezúhonností a životními úspěchy.

Bratři a sestry, co dělá člověka člověkem, kterého Bůh miluje? Je to bohatství? Je to úspěšná kariéra? Je to vysoký morální kredit, dokonalost a bezúhonnost? Je to bohaté konto dobrých skutků? Je to způsob života, kterému nelze nic vytknout? Je to opravdu tak, že teprve tehdy, až když to všechno máme, až když to ve svém životě nahromadíme, smíme být spokojeni, protože teď už jsme si věčnost vydobyli a zasloužili?

Ježíš říká: Nic z toho nepotřebuješ, aby tě měl Bůh rád. Nepotřebuješ se obklopit bohatstvím, aby ses opájel tím, co všechno jsi v životě dokázal, zvládl, zajistil, vybudoval a co jsi přivedl k dokonalosti. Ani bohatstvím dobrých skutků. Na tom tvé spasení nezávisí.

Na čem tedy záleží, aby měl člověk život věčný? To je v Ježíšově odpovědi jasně naznačeno. Je třeba se od toho všeho, co nás tak svazuje, spoutává a zotročuje osvobodit, oprostít a prostě se vydat za Ježíšem. To je to, oč skutečně Ježíš stojí. On si tě necení pro tvou dokonalost, ale prostě chce, abys šel za ním. Chce být s tebou. Protože tě má rád. O to jde v křesťanské víře. Víra je záležitost vztahu. Nejde o to být pyšný na to, jak jsem dobrý, zbožný a perfektní. Jde o to, mít vztah s Ježíšem. Jít za ním, protože chci být v jeho blízkosti. Chci s ním trávit svůj čas. Chci mu naslouchat, chci se s ním radit, chci se s ním radovat, chci být tam, kde je on. A jestli přitom musím něco opustit, tak o nic nepřicházím. Protože to, že jsem poznal Ježíše je mi nade všecko.

K tomuto poznání dospěl i apoštol Pavel, který píše křesťanům do Filipis: „Jde-li o spravedlnost podle zákona, byl jsem bez úhony. Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všecko pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všecko. Pro něho jsem všecko ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista.

Bratři a sestry, jestliže ve svém životě běžíte s jazykem na vestě a nestíháte, jestliže si na sebe kladete vysoké nároky a čekáte, že až je splníte, budete šťastní, tak pro vás bylo toto kázání. Ježíš nás vyvádí z našich iluzí. Chce, abychom se jich vzdali. Říká: nech to všechno plavat a následuj mě. Pak budeš mít poklad v nebi. Amen.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, chtěli bychom mít všechno, být ve všem dobří, všem se zavděčit, ale to u lidí není možné. U tebe však máme milost. A to je také naše jediná spása. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši, prosíme za své bližní, za své milé, za své přátele, za tvou církev, za bratry a sestry. Ty na nás nenakládáš víc než sneseme, kéž to neděláme ani my svým bližním. Kéž nemáme přehnaná očekávání od druhých ani od sebe. Prosíme však, dej nám všem sílu překonávat těžké životní překážky, obětovat se pro své bližní, pomoz nám zbavit se své a pýchy a sobectví. Kéž nežijeme planě ale jsme užiteční tobě i lidem. Kéž dovedeme obětovat čas pro modlitby na naše bližní. Prosíme, uť nás druhé spíše povzbuzovat než kritizovat. Uť nás druhé spíše milovat než soudit. Uť nás přijímat druhé tak, jak ty přijímáš nás. Pane Ježíši, prosíme, kéž u tebe všichni najdou odpočínutí, smíření a pokoj. Těšíme se na dokonalou krásu tvého království, které dokáže stvořit jen Bůh sám. Amen.*